

Orvosakadémiát Szegednek.

Mélységes fájdalommal olvastam dr. Kiss pozsonyi jogakadémiai tanár sorait, melyekben figyelmezteti Szegedet — Pozsony elvesztése esetén — az egyetem megnyerésére. Rettegtek attól a gondolattól, hogy *ily módon* jussunk egyetemhez, de viszont résen kell lennünk és mozognunk, semmi alkalmat ne mulasszunk el, hogy annyszor mellőzött városunk Őt megillető jogaihoz jusson. Ha a pozsonyi egyetemet nem kapjuk meg (ne is kapjuk meg), lehet nekünk főiskolánk. Ez véleményem szerint, nem ütközik nehézségbe, mert ami eddig hátrányunk volt, az most előnyünkre válik. A forradalom előtti kormányok Szegedet, a „bugris” városot lemosolyogták, s oda adták az egyetemeket, odaigérték a műegyetemeket előkelő főuri és főhercegi összeköttetéssel bíró városoknak. A mai népkormány fel kell, hogy karolja a „paraszt” Szegedet, a kispolgárok és proletárok városát.

Most nem az érveket akarom csoportosítani, hogy miért Szeged kapja a főiskolát, ezt már hallottuk eleget, hanem arról beszélek, hogyan juthatnánk és minő főiskolához?

En első sorban az orvosi főiskolára gondolok. Erre van most a legnagyobb szükség. Szegény hazánk bizonytalan helyzetében a most kikerülő középszkolások legnagyobb gondja, mely pályát válasszanak, hogy — esetleg megnyírbált — országunkban a lateinerek nagy tömege elhelyezkedést nyerhessen? A nagy közönségbe bedobták a jelszót: az orvosi pálya internacionális pálya, s a szülők, a deákok ebből indulva ki, azt hiszem, nem csalódom, ha 70 százalékra teszem ama gimnazisták számát, kik az orvosi pályára készülnek.

Ez évben csak Budapesten 2000 volt az első éves medikusok és medikák száma. Ezek oktatása a legnagyobb nehézségbe ütközik, sőt mondhatom, *bekövetkezett az orvosi tanítás csúdjáé*. Ott, a hol a szemlélet, a látás, a gyakorlat a fő, ott, ahol 200—300 egyénre beren-

dezett tanterekben 2000 tanulónak kellene elférni, ott, a hol pl. a boncolást nemcsak közelről nézni, hanem gyakorolni kell, a hol számszámra nem jutottak a tanulók egyáltalán hullához: ott nem lehet tanításról szó (nem is beszélve a klinikai tárgyakról.) Érzik, tudják ezt az orvostanárok is és a szaklapokban egyre-másra jelennek meg cikkek az orvosi oktatás decentralizációjáról, de a budapesti tanárok a decentralizáció alatt *egyáltalán nem gondolnak a vidékre*, hanem a budapesti egyetemi intézmények mellett a fővárosi nagyobb kórházakat értik ez alatt.

Belátom, nem volna könnyű feladat, de nem is lehetetlen. A kórház közelében egy épületet kisajátítani és átalakítva, már ősszel meg kellene kezdeni az orvosképzést. Vannak jeles, tapasztalt orvosaink, kik oly oktatásra alkalmasak volnának, ha pedig nem, akkor lehetne az egyetemekről megfelelő, fiatal tanerőket kapni. A klinikai tárgyak tanulására rendelkezésre állana a közkórház, a mostani katonakórház, a gyermekkórház, gyermekmenhely, szemkórház, koroda, járványkórház. Azt kérdelem, nem sokkal többet tanulna ott, a primitív berendezésű intézetekben az a néhány száz tanuló, a közvetlen érintkezés és gyakorlat által, mint Budapesten (a jövő tanévben számíthatunk 4000 elsőéves orvostanhallgatóra) az idejét kénytelen-kelletlen füstös kávéházakban elfecsérelő medikus.

A dolog sürgős, mert őszre feltétlenül segíteni kell és gondoskodni kell a Budapestre való tülekedés lecsapolásáról. A mai kormány nem sokat aktázik, a mai kormánynak nem kellene diszmagyaros és frakkos deputációk. Meg kell velük értenni, hogy ez nem annyira Szegednek, mint a jövő magyar orvosi generációnak érdeke, s akkor — bizton hiszem — meg fogjuk kapni az orvosakadémiát.

Dr. Szántó József.

Véres zavargások Kiskunfélegyházán, Kiskőrösön és Kecskeméten.

(Saját tudósítónktól). Budapesti jelentések szerint Kiskunfélegyházán, Kiskőrösön és Kecskeméten zavargások voltak, különböző okokból. Az előbbi két helyen polgárság és katonaság között volt összeütközés Kecskeméten a kommunisták és szocialisták tüztek össze. Mind a három városban halottjai és sebesülteik vannak a zavargásoknak. — Későbbi jelentés a kecskeméti zendülést *megcáfolja*.

Budapest, február 19. Tegnap délelőtt véres harc folyt le a kiskunfélegyházi lakosság, az ottani népörség és katonai különítmények között az ármximálás miatt. Először kisebb incidensek támadtak az eladók és vásárlók között, amit a népörség elakart simítani. A tömeg azonban csakhamar a népörök ellen fordult. Megtámadták őket, majd a később érkező katonai különítményeket is lefegyverezték. *Megostromolták a kaszárnyákat, fegyvereket és gépfegyvereket szereztek és eszevesztett lövöldözés keletkezett a városban.* A zavargások mind nagyobb méreteket öltöttek. Egy gépfegyvert a piac téren levő templomtoronyba vittek föl és onnan *lövöldöztek a terekre és utcákra.* A lakosság ijedten menekült a házakba, a kapukat elbarrikádozták. Az embertelen lövöldözésnek a polgárság és népörség közül számos halottja és sok sebesültje van. A hadügyminiszterium intéz-

kedésére egy tengerészkülönítmény, a budapesti Kátonatanács küldöttsége és a szervezett munkásság fojtotta el a zavargásokat.

Budapest, február 19. (A Délmagyarország tudósítójától.) A Népszava mai száma hirt adott arról, hogy Kiskunfélegyházán főleg az *élelmiszerek drágasága* miatt zavargások törtek ki. A kiskunfélegyházi postahivatal értesítése szerint a zavargások alkalmával *több kereskedőt kifosztottak.* Az egyik kereskedőt, aki ellenállt, *agyonlőtték.* A rend ma délelőtt helyreállt miután egy tengerészkülönítmény érkezett a városba. A különítmény parancsnoka *kihirdette a statáriumot.*

Budapest, február 19. (A Délmagyarország tudósítójától.) Kedden délelőtt *véres harc folyt a kiskunfélegyházi lakosság és az ottani népörség és katonai különítmény között.* Az ármximálás miatt kisebb incidensek keletkeztek a városban a vásárlók és az eladók között, amelyeket a népörség el akart simítani. Tegnap este kezdődtek a fosztogatások és az *így támadt összeütközések során számos polgárt megöltek, többeket megsebesítettek.* A halottak száma eddig még ismeretlen. A polgármester karhatalmat kért és a 6-os huszárok kicserélését. Ma reggel megérkezett Kiskunfélegyházára egy tengerészkülönítmény és a parancsnok *kihirdette az ostromállapotot.* A 6-os huszárok kicserélését azért követelik, mert hirt szerint a huszárok nagyobb része szerb nemzetiségű és rosszul bánik a néppel.

Kiskőrös, február 19. A hadügyminiszter Vermei Nagy Sándor alhadnagy vezetésével 10 tengerészt küldött le Budapestről Kiskőrösre, hogy onnan két teherautót szállítsanak fel Budapestre. A tengerészek tegnap meg is érkeztek Kiskőrösre. Az előjáróság nyomban telefonált a hadügyminiszternek és kérte a tengerészek hazarendelését, amit a hadügyminiszter el is rendelt. A tengerészeknek azonban ezt a parancsot nem lehetett tudomásukra adni, mert szerteszéledtek a városban. A kiskőrösi nemzetőrség erre fegyveresen kivonult és felkutatatta a tengerészeket, akikkel összeütközésre került a sor. Az összeütközés során *két tengerészt agyonlőtték.* A többi tengerész erre az alhadnagy vezetésével a község házára vonult, ahol megkezdték kihallgatásukat. A kihallgatás alatt nagy tömeg gyűlt össze a község háza előtt. *A tömeg lövöldözni kezdett, az egyik golyó az alhadnagy hasába fúródott.* A tengerészek az incidens után visszautaztak Budapestre.

Budapest, február 19. (A Délmagyarország tudósítójától.) Más forrásból jelentik Kecskemétről, hogy a kommunisták gyűlése *teljes rendben folyt le és semmiféle rendzavarás nem történt.*

Ujszegediek memoranduma a kormányhoz.

— Egyesíteni akarják Ujszegedet a várossal. — Csütörtökön gyűlést tartanak a városházán. —

(Saját tudósítónktól.) Az Ujszegedről, ott honukból kiszakított családok, akik most benn a városban, jobbára rokonaiknál helyezkedtek el, nem tudnak belenyugodni abba a fájdalom gondolatba, hogy még hosszú időre szőljen ez a számkivetettségük. A kormánybiztos utján memorandummal fordulnak a belügyminiszterhez, akit arra kérnek, hogy a megszálló seregek főparancsnokságánál eszközölje ki Ujszegednek egyesítését a várossal, illetőleg szabad átjárásukat Ujszegedre és onnan Szegedre. El vannak határozva arra is, hogy ők maguk kísérlik meg az érintkezést akár a főparancsnoksággal, akár valamiképpen a békekonferenciával. Ez persze csak terv, aminek kivitele szinte lehetetlen, de fogalmat adtak kétségbeesésükről. A miniszterhez intézendő memorandum szövege ez:

Nagy Vince urnak,

magyar népköztársaság belügyminiszterének
Budapest.

Miniszter ur!

Ezerkétszáz ujszegedi lakos, független magyar honpolgár azon kérelemmel járul a Miniszter ur elé, hogy érdekükben a Budapesten székelő szerb konzulátusnál, eredménytelenség esetén az ántánt megszálló csapatainak főparancsnokságnál eljárni sziveskedjék, miszerint részükre a demarkációs vonalon át, Szegedről Ujszegedre és vissza egyszer és mindenkorra arcképpel ellátott utigazolvány adassék ki.

Mi, akik a világháború négy és fél esztendején át a különböző harctereken, idegen földön csüggedetlen kitartással és bátor lélekkel álltuk a nehéz harcot és átszenvedtünk minden képzeletet fölülmuló lelki kinokat és testi gyötrelmeket, ma legszükébb hazánkból kiüzve, családunktól elszakítva, mindenünkből kifosztott mártirok vagyunk.

A szerb megszálló csapatok Ujszegedet teljesen elzárták az anyavárostól, Szegedtől, aminek következtéképp nekünk, akik legnagyobb részt közhivatalnokok vagyunk, kereskedelemmel és iparral foglalkozunk, menekülnünk kellett saját otthonunkból, otthagynva a kised családi fészket, a véres veríték árán egy emberöltőn keresztül szerzett kicsi vityillónkat s a

„Médi Specialité” az egyetlen és legjobb minőségű higiénikus szivarkahüvely.

Főraktár: Szeged, Jókai-utca 11. sz. Telefon 15—20., ahol különben olcsóbb gyártmányú szivarkahüvelgek is kaphatók. Viszontelárusítónak is a legolcsóbb bevásárlási forrás.

Kapható mindenütt!

Egy doboz 2 korona.